

[Justitsministeren]

forstå, giver det også med hensyn til »kriminaliteten«, altså antallet af straffelovsovertrædelser og påtaler af forskellig art, temmelig hurtigt virkninger i retning af, at belastningen af retssystemet, for nu at bruge det tekniske udtryk, temmelig hurtigt viser sig at blive mindre. Så jeg følger med stor interesse de undersøgelser og de forsøg, der gøres i en række provinsbyer, og er forberedt på, at det må koste yderligere henvendelser til finansudvalget. Jeg er klar over, at jeg skal søge at finde kompenserende besparelser, men all right, vi får se.

Jeg vil også godt erindre om, at der er et initiativ på vej, der også på den lange sigt kan lette lidt på dette område, nemlig en forøget forebyggende indsats imod alkoholmisbrug. Det har virkninger ind på det område, vi diskuterer i dag, det kan ikke undgås, men de store virkninger i form af øjeblikkelige resultater kan man desværre ikke vente af en sådan langsigtet indsats.

Jeg vil gerne sige til hr. Wilhjelms, at jeg har bestemt ikke til hensigt at opretholde kapaciteten i fængselsvæsenet én dag længere, end det er nødvendigt. Jeg føler, at vi er i en akut, vanskelig situation, og det er det og det alene, der er begrundelsen for, at aktstykket er fremsendt.

Så siger hr. Wilhjelms, at tallene viser, at antallet af domme ikke er stigende. Det er rigtigt, at udviklingen dér er moderat, det er fuldstændig sandt, men et stigende antal af de domme, der falder i disse år, er domme for grove narkoforbrydelser, og det medfører, at presset på fængselsvæsenet er stigende. Det er ikke alene forklaringen, men det er medvirkende dertil.

Hr. Hagen Hagensen spørger mig sammen med andre, hvor stort antallet af dømte spiritusbilister, der venter på afsoning, er. Det var ved den seneste tælling omkring 4.800, og hvis de havde en afsoningstid svarende til den gennemsnitlige, så er det klart, at man ved en indsats af en eller anden art kunne få en meget kraftig virkning på presset på fængselsvæsenets kapacitet, men de har i gennemsnit en dom, der er relativt lille, og derfor er den lettelse, det ville give, relativt begrænset.

Jeg vil gerne orientere finansudvalget om de overvejelser, der er gjort i den anledning. Jeg vil også gerne orientere retsudvalget om det. Jeg tror, det vil føre for vidt i dag, hvis jeg indlader mig på en redegørelse for de

synspunkter og de problemer, der er forbundet med på den måde at skaffe et bidrag til en dæmpning af presset på fængselsvæsenet. At det indgår i overvejelserne, skal hr. Hagensen og fru Birgith Mogensen og andre, der har spurgt til det, ikke være i tvivl om, men det er nok også rigtigst af mig at sige, at de muligheder, der ligger deri, er indregnet i de beregninger, der ligger til grund for aktstykket. Det vil jeg gerne redegøre nærmere for ved en mere passende lejlighed.

Jeg vil dernæst sige til fru Nathalie Lind, at jeg accepterer det synspunkt, at venstre ikke mener, de i øjeblikket har tilstrækkelige oplysninger til at kunne sige ja til en forsøgsordning. Jeg er i færd med at skaffe de yderligere oplysninger, der er bedt om. Jeg håber meget, at de vil vise sig at være så tilfredsstillende, at det store flertal i folkettingen kan gå ind for, at vi starter den forsøgsordning, som jeg og en række ordførere har givet udtryk for er vigtig, og jeg synes egentlig personlig, at vi bør vise den dristighed, der skal til for at sætte noget i gang, selv om der måske på et eller andet punkt kan være tvivl om ordningen, sådan som den ser ud i det øjeblik, vi sætter den i gang.

Jeg har også lagt mærke til fru Nathalie Linds, hr. Hagen Hagensen og hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger om, at det formentlig vil være rigtigt at lade sagen debatteres i folkettingen. Jeg har gjort opmærksom på, at så vidt jeg kan se, kan forsøgsordningen sættes i gang uden en lovændring, men jeg er helt indforstået med, at sagen bliver debatteret i folkettingen, inden en forsøgsordning sættes i gang. Jeg skal gerne give den redegørelse, som kan danne baggrund for en debat og for en udtalelse fra folketingets partier i sagen.

Når fru Ebba Strange redegør for, hvad SFs bud er på en løsning af det kapacitetsproblem, som fængselsvæsenet står over for i øjeblikket, så kunne jeg godt have lyst til at gå ind i en vurdering af de forslag, der er stillet. Jeg vil dog nøjes med ved denne lejlighed at gøre det lidt generelt.

Jeg er stødt på mange forslag i de sidste måneder, f. eks. om at benåde for de og de overtrædelser. Jeg tror ikke, benådningsinstituttet nogen sinde har været tænkt anvendt sådan, at man på grund af kapacitetsproblemer generelt fritager for afsoning for bestemte typer af forbrydelser. Jeg tror, vi risikerer